

PRIM RYMANČIO

GRUPTINTOJELIO

1911. m. gruodžio mėn. 11 d.

1911 m.

lapkritis

Nr. 5 /11/

N e r i m a s

VELINĖS MISKĖ

Nejubiomis įsiskverbė į mano klausą
Jie tonai šturpis gedulo raudos,
Ir plaukdami tartum proccėja ilgiausia,
Kuryse skamba jie be paliovos.

Girdėsi šopeno gedulingą maršą,
Girdėsi egzekviu gūžias giesmes,
Kurių mano plaukus taršė,
Kurių raga buvo ant mano.

Ir stoviu aš - šalia - šalia - šalia,
Klausau, kaip kalba šaliai šaliai šaliai,
Ne mirčiai, ne - mirčiai, ne - mirčiai,
Mirčiai, kur - mirčiai, mirčiai, mirčiai.

Ir tūkstančiai balsų, viena didžiulė balso
Pavirte,

Prabyla į mane iš tūkstančių kapų
Dideliam ir rugaliam mirčiai
Ir savo žygdarbių nemarui.

1911.11.02.

VELINIŲ - DIENA...

Kad širdies skausmą gėla suramint galėtų, žmogui Viešpats dovanėjo ašaras. Gailli, karš-
ta šita ašara ribuoja žmogaus skruostu ir Vė-
linių dieną. Seni, jauni, sugėdus Vėlinių
varpams, eina tėvų, protėvių miesto laukytų,
gaillia ašara savo skausmą ramintų.

Tėvų, protėvių miestas - smėlio kalnelis.
Nuo beržo sviruno šarmos spurgos, saulėj tipp
damaš, ašarom rieda. Tėvų, protėvių meilė
tirpdo skausmą krūtinei ir nurieda įsiai žmo-
gū ašaromis.

Ant smėlio kalnelio, kaip saulės ošia. Ju-
veinikus baltas, kaip dūšias. Saulei spia-
daliuocė saulegė, pusvykrė, kaip žolės lyje.
Tėvų, protėvių kryžius, kaip žolė, kaip
dulkes plauna.

Kryžiai - kalnelis, kaip saulės ašara
akyse deimantais ribuoja, kaip kalnelių tyne
tėvų, protėvių kryžiai. Jie kalba apie Vykautą
Didįjį. Kyla kryžiai, kaip saulės knygnešiu
kapo. Kur iš smėlio miegė, kaip buda. Savano-
riai Kurėjai, kaip saulės panyom, pastatyti
kryžiai.

Kryžiai kalba Lietuviui:

- Jie didvyriais mirė, kad mes gyventume!
Prie kryžių parymus, kaip saulės skausmas kru-
tinei.

- Mes kančijais mirštam, kad amžiais gy-
vent Lietuva!

Acis, Viešpatie, už dovanot ašaras. Be jos

nesipuošė tų kryžiais tėvų, protėvių miestas.

Altraus skausmo gėla širdis kenčia Lietu-
Lietuvių dieną ir naktį tyko mirtis. Kur
vis žvelgia, ten jo brolių kapai. Virš
šausmo mirtim kvatojas bolševikas.
Bėk mirtim savo gyvenimui!

Vėlinių dieną lietuvis parymęs prie tėvų,
protėvių kryžių. Skausmo ašara rieda skruostu.
Kamybė amžių gyvenime.

Amžiai nusinešė kryžiuočių pastangas, kad
lietuvis būtų mirtim savo gyvenimui. Bėga ir
bėgs amžiai kalbėdami:

- Vytautas numešė mirtį prie žalgirio kry-
žiuočių!

Mums seneliai pasakoja apie laikus, kai ru-
sus niekino lietuvių kalbą. Kalba kryžiai nuo
Krygėšių kapo:

- Čia išsis lietuviai po žygių, kurie su-
niekino rusų piktas užgaidas!

Amžiais palaidota Lietuva regėjo mūsų gy-
venimo priešai. Kas žorą, kas žorą, kas žorą
irėjų kryžiais, kalbėdami:

- lietuvių gyvenimui: be mūsų žūti savo
gyvenime!

Partizanų kovos kryžiai Lietuvoje šir-
dyje. Kryžiai mirties sargai, mirties sargai. Tė-
vų, protėvių kalbą suniekinę, kalbą bolše-
vikią. Gražiai lietuvis iš žalgirio ži-
biro. Bolševikų statytas kalėjimai, jie su-
grįauš. Gražiai lietuvi gyvenimui, sur meile
degančią širdį, mirties žiedai puošia.

Skausmas rieda ašarom, odes tėvų, protėvių
gyvenimui nepraskaitom!

Tėvų, protėvių miestas - žalgirio paminklas
prieš lietuviško gyvenimo niukintojus. Vėlinių
dieną, beržo švirkimo sarmos spurgus ašarom su-
gerdamas, amžlio kalnelis kalba:

čemas, lietuvis karšioj ašaroj granzdino apmou-
da ir gromės milžinu, kad laisvoj Tėvyneį mil-
žinai augtu.

Leista kova mešė laimėjimus. Šventi laimė-
pagindė Lietuvai ir Partizama.

- . -

Vėlinių dieną tėvų, protėvių miesto laukytų
šliauna ir šiomet lietuvis. Lietuvisio krutinėj
Partizanų karyžiai liepsnoja. Motina aprau-
da karžygiu kritusi sūnų. Senas tėvas, skausma
suploves ašara, žengia amžių rodomu keliu. Se-
sulė, jungdama malda su ašara, prašo aukščiau-
siojo palaimos broliui.

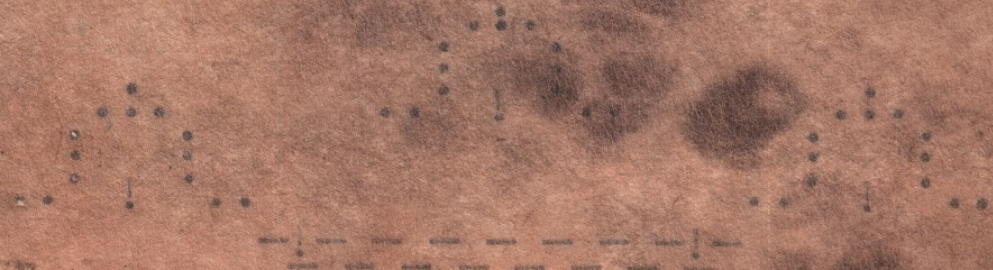
Vėlinių dieną lietuvis lenkia galva prieš
amžių gyvenimą.

Mirties nebedami Vytautas Didžioju kovojo
už Lietuvos laisvę, Karygašys mešė Lietuvos
šviesą ir tiesą, Savanoris Kurejas pavelė Lie-
tuvą iš kapų.

Mirties neboje nugalėjo Lietuvai leista mirti
lietuvis lenkia galva prieš amžių, kary-
žiai atkeliavę Lietuvos laisvę, lietuvis pa-
lėjo, tai amžių gyvenimą.

Prie bolševico karo lietuvis kovoj, lietu-
vis karžygiu kovoja. Lietuvis bolševico karte
mirti nugalės lietuvis, lietuvis kovoj, lietuvis
gali uplauti ašara.

Vėlinių dieną prieš tėvų tėvų, amžių
mulekės galva, lietuvis jungia ašarą su malda:
- Aciū, Viešpatie, už dovanotą ašarą, si di-
galys tėvų, protėvių miesto puošiamas me-
s karyžiais.

ZUVUSTAMAM DRAUGUI

Tu ryta, tai mirtis tave ten šaukė
Balnu vilkojamčiu, svelniū,
Tu vakaras nutraukė kaukę
Jūs klaidiu, akių...

Ir pažvelgė ji tau į vaidą
Ledinu tuo žvilgsniu,
Ir juodas šydas nusileido
Ant tavo žydinčių dienų...

Tu išėjai, kaip kad išeinama
Imažė, popietinė prėmėnė.
Tu nežinojai, Drauge nepamainomas,
Kad tai lemtis tave didžioji kelionėn veda.

Tu išėjai, sudieui metares
Ir nepaspaudes rankos,
Tu išėjai už jurų marių,
Ten, kur negaus patrankos...

Tu vakare tave vedė laukė
Su nerimu sūnė,
Atėjo ji, atėjo ji, atėjo ji,
Mirtis atėjo tuomėnė.
1947 m. vasara.

Miešteliu aikštėje ties pamėtais verti-
kams lavonais stovi žilagalvė senutė ir ver-
kia:

- Ko žliumbi, senė. Gal pažįsti bent vieną
tų bandidų. - Laukianiu balnu surinka atėjęs
pasigerėti reginū "liūdies vyėjas".

- Pažistu, vaikel, visus pažistu... Visi
motinų sūnus, visi tikri lietuviai... pažis-
tu... - ašaras braukdama, atsako senutė.

1948 m.

Užrašė N e i m a s

V a l k š a a

KOLORADO VABALAS

Kvailiai, kurie turi ne tik pretenzijas, bet ir valdžia, - ne tik pikti, bet ir pavojingi kvailiai.

"Liesa", 50.01.15.

Siemet pavasarį TSRS ir Čekoslovakijos vyriausybės konstatavo Kolorado vabalo sėja jų pilautiniai valdomose žemėse: šitos sėjos rezultate, Kolorado vabalų buvo rasta ir kruvelėmis net po šimta ir daugiau.

Kolorado vabalo sėja yra baisus prasikaltimas prieš žmogaus gyvenimą. Šito prasikaltimo įvykdymu TSRS ir Čekoslovakijos vyriausybės apkalta JAV vyriausybę, tvirtindamos, kad vabalus sėjus iš lektūrų.

O, tas tvirtinimas, kad Kolorado vabalo sėja yra net iš lektūrų, tarsi būtų įrodymas kolektyvizmo principas kol kas dar nėra monopolis. Kadangi Čekoslovakijos vyriausybė, kaip ir TSRS monopolis, prieš žmogų, tai kaip klausiti: kuriai vabalo sėjai vadovavosi TSRS vyriausybė, šiuo kardu nusidariusi šioje pilautiniai valdomose žemėse.

TSRS pagrindinis tikslas laikas yra pasakyti: "Kapitalizmo ir jo pėdsakų sunaikinimas, komunistinės santvarkos pagrindų įvedimas sudaro pasaulinės istorijos dabar prasidėjusios naujosios epochos turinį". Šiuos tikslus imdami pagrindų, žvelkime į tikslus, tarsi Kolorado vabale.

Kapitalizmo ir pėdsakų sunaikinimo siekiant, siemet ir mūsų žemėje buvo atsverstas tarybinių darbų dešimtmetis. Iš tų darbų yra šitas:

Masīnāio Lievuvos gyventojų į gibirą vežimo metu, 49.03.28., Vilkiijos aps. Seredžiaus vls. Vitkūnų apylinkėje MVD dalinys, vykdydamas gyventojų "medžioklę", išprievartavo 8 apylinkės moterų. 16 m. Gaiskytę Ksa- užtikta upelyje skalbiant baltinius, mi dalinys, kolektyviai išprievartavo, au- ve.

Daugumas moterų išprievartauta viešai, net jų vyrų akivaizdoje.

Klausimas: ar tai galima sieti su kapita- lizmo pėdsakų naikinimu.

Kad į tai atsakius, pažvelkime, ką apie kapitalą kalba Stalinas. Štai: "Is visu pa- saulyje esančių vertingų kapitalų visu ver- tingiausias ir visu labiausiai lemiamas kapi- talas yra žmonės, kadrai".

Dabar belieka žvelgti į istorinius faktus, kaip ISRS šalyje vertingiausias kapitalas rengiamas būti labiausiai lemiamu kapitalu.

1918 m. pavasarį Jekaterimburge mieste bu- ro išleistas įsakymas, kuriuo visos mergai- tės nuo 18 m. iki 25 m. turėjo būti pri- raitiems tomis darais, kad būtų išmok- kreiptis į tuos darbus su... (įsakymas paskelbtas "Pravda" 1918 m. 4.12.18)

1924 m. lapkričio mėn. vyko komunistų mo- terų kongresas, kuriame buvo priimtas įsa- priėmė šias reorganizacijas: "Kadangi moterų imanomatol laikotarpis... Reikia... as išskirti egoistiniai jausmai... adinamosios "moterų sąjūdis"... Jei moteris apli savo vaikus, tada yra daugiau kaip gyvulėlis.

Tačiau gyvenime Jekaterimburo įsakymas, siekiant įgyvendinti komunistų moterų revo- liucijas, ir pirmas vydomas moterų priera- vimas yra tarybiniam gyvenime komunistų seimų prioznas /be kurio neįmanoma revoliucija/; kolonado vabalo pagalba siekiama p... 1926 repliautiniai valdomose tenėse, kad...

... gyvulėliams, bet nuo bado mirusių vaikų lavonus' esu.

... apie lavonų ėdimą, kaip apie TSRS gyvavimo realybi, 1922 m. 230 nr. "Novoe Vremia" pabrėžia šita žinia: "Patirta, kad motinos suėdė savo vaikų lavonus, o dabar tose vietose, kur yra duonos, žmonės ėdą lavonus".

Dabar pažvelkime į "lemiamojo kapitalo" sąvoką TSRS šalyje.

1926 m. "Rabočaja Gazeta" rašo: 754 rusų chuliganų yra jauni darbininkai nuo 12-18 m. Chuliganizmas ėpėmė visą mūsų šalį. Ji mes suvinkame ir miestuose ir kaimuose, ir pramonės centruose, ir sostinėse. Pastaruoju metu jis pradėjo augti negirdėtu greitumu. Kai kuriose vietose jis gresia sunaikinti visą civilizaciją".

Prisiminkime tai, kad tuo laiku vyko Stalino ir Trockio kova dėl Lenino palikimo užvaldymo. "Rabočaja Gazeta" tikint, kad palikimas buvo rusiškasis chuliganizmas, 30.03.29. "Istok" dėl Trockio nuomonos "Chuliganizmas yra shtarai, VRKP(b) suvokė, kad chuliganizmas prievartos metodais, o ne švelniais, ir žmonėms priversti dirbti".

Zinant tai, jog ir Stalinas ir Trockis prievartos metodais jaudinai dirbo, trockio darbo jėga - kanarų kasimui, sibirų voronų ta išvežimui, belieka tvirtinti, jog Stalinas Trockio siulytųjų metodų pagalba nugalėjo ir patį Trockį. Iš čia vienintelis išvadas: Trockis, siulydamas Rusijos chuliganus priversti dirbti, tuo siūlo išgelbėti Rusijoje civilizacijos pėdsakus; Stalinas, nenukrypdamas nuo komunistų generalinės linijos, pasiūkė chuliganizmą padarė tais kadrais, kuriais lemsia komunistų partijai vertingiausio kapitalo likimą - TSRS užvaldytą tautas chuliganina.

Tai veda į šias išvadas:

Lenino mintis apie kapitalizmo ir pėdsakų sunaikinimą neišskiria iš sunaikinamųjų ir civilizacijos pėdsakų,

naujos epochos turinys yra tas chūlīga žmas, kuriam Kolorado vabalo sėja yra šanta priemonė jungiant po savo vėliavą pilnutinai TSRS užvaldytas tautas.

Kyla klausimas, kieno morale vadovaujantis pateisinama Kolorado vabalo sėja. Leninas, užklaustas, kas yra dora, morališka, atsakė: "Gi tai, kas naudinga komunistų partijai". Šita morale įgalino komunistų partiją prakeikti "kapitalistini" objektyvizmą, šita morale pateisina ir Kolorado vabalo sėja.

Stal: kadangi komunistų partijai yra naudinga pilnutinai užvaldyti vokiečių ir čekoslovakų tautas, dėl to doro komunisto šventa pareiga sėti Kolorado vabalą tų tautų gyvenamose žemėse; Lenino morale vadovaujantis, naudinga komunistų partijai, kad dėl Kolorado vabalo sėjos būtų apkaltinta JAV vyriausybė, o šita ngu dą, TSRS vyriausybės priemonėmis komunistų partija ir pasiekė, kadangi prasidėjo kovos prieš žmogaus gyvenimą, t. y. tai, kas yra šanta teta prasikaltimas prieš jo moralę, t. y. objektyvistinį objektyvizmą.

Vis tik, vienintelis būdas, kaip dėl Kolorado vabalo sėjos būtų TSRS daryta 1870 galima tada, jeigu šita valstybė nebūtų SNO nariu. Juk TSRS dalyvavimas SNO veikloje gali prileisti ir tokią galimybę: 1/ Stalino bergalės ir prieš civilizacijos liėkaną sabotužus Rusijoje, gal būt, įgalina TSRS dalyvauti SNO veikloje; 2/ jeigu Stalinas dalyvavo SNO sukūrimė, gal būt, SNO Stalino draugų korinys. Iš to nesunku priimti ir tai, jog kuris nors iš Stalino draugų, gal būt, JAV vyriausybė, turi Stalino moralę, eventualiai, ir Kolorado vabalui sėti.

Kad nenutolus nuo Kolorado va-
 altininko, žvelkime į SNO veiklą. Je
 ordinis šitos organizacijos darbu yra
 ogaus teisės įstatymas. Sutinkamai su
 uo įstatymu moterų "socializatoriai". Žmo
 is vertėjai kapitalu yra baustini tarp-
 šutinio teismo. Ir ne vien šito įstatymo
 parengime, bet visoje SNO veikloje TSRS at-
 stovai, tai išbėgdami, tai vėl grįždami, da-
 lyvauja tarytam priversti tarybinius stali-
 no draugus gražiuoju nuvesti į kaltinamųjų
 suolą prieš tautų teisną.

Tai kelia jau šita klausime: kieno va-
 lia TSRS dalyvauja SNO veikloje.

Jos valios klausimu idomiai pasisako ta-
 rybininkai Sejersas ir Kenas knygoj "Slap-
 tasis karas prieš Tarybų Rusiją" psl. 39.08.
 23. TSRS sutarties su Vokietija jie rašo:
 "Europos politikai entru karta priverstė Ta-
 rybų Rusiją prieš jos valią, apsiniaujimo
 tikslams, sudaryti sutartį su Vokietija."

precedentas pakas... kieno
 TSRS dalyvauja...

Pagrindine... rasių tauta, kurios bolševizmas morališkai
 formuotoju yra... mu: "Vyras ir moteris yra lygūs kaip
 kaip gyvuliai". Šita tauta... irodė Lenino-Stalino partijos vadovavimą.
 Į bolševikino darbo padarinius žvelkimas,
 rusas mintytojas Berdiajevas tegalio pa-
 reikšti: "Tai nėra išorinė apraiška, iš ša-
 lies primesta mūsų tautai, bet sunki dva-
 sios liga, atspindys šviltinio pikto, glū-
 dinčio mūsų pačiuose."

Pačiam rusui tyrintant, reikia tikėti,
 kad bolševizmas prigimta rusų tautos liga
 (džiaugsmingas iškilimas į viešumą jos iš-
 vidinio pikto). Kas norėtų galvoti, jog nuo
 šios ligos rusų tauta galima išgydyti prie

ar jos pagalba, tam tenka neišleisti iš
jų Stalino pergalės prieš Trockį. Štai ši
pergalės esmė:

1. Trockis, kaip Leninui artimiausias,
rejo būti ir ano vietininku. Bet Trockis
slydamas rusiška chuligenizma grėžinti
rie darbo, tuo rusų tautos valdovams pa-
siūlė, kas neįmanoma pasiekti;

2. Stalino triumfą prieš Trockį iške-
lia "genijų", kuris išvidiniam piktui mo-
kėjo pasiūlyt tautų moteris, šeimų prigy-
ventą kapitalą.

Regime. Ir tai, kad nuo sunkios dvasios
ligos neišgydė rusų tautos ir antras pasau-
linis karas. Ir šito padarinių akivaizdoj
užteko Stalinui savo "epocha" įamžint išta-
lymu, kuriuo panaikinamas teisminis alimen-
tu ieškojimas ir, paskelbus vieną motiną
gyvinės šalies garbe, rusų tautai pašlovi-
no Staline žygiams, kurie naudingi komunis-
tų partijai.

Ir ta rusų tautos dvasios liga, joje kno-
gaus protui, joje turintis, joje turintis
ti, ji jungsis, ji jungsis, ji jungsis, ji jungsis
ti rusų tauta geistų, dvasios, dvasios
ligos, liko jai, liko jai, liko jai, liko jai
nužengs į praeitį.

Pirmiausia šitas lydytas turėtu, šitas
tis Stalino dalyvavimu SNO kurime.

Kad TSRS galėtų dalyvauti SNO, kurimo
darbuose, tarybų kabinete turėjo išleisti
bendradarbiavimą su kitomis valstybėmis pa-
grindus; tuos pagrindus, kuriuos Stalinas
taip nusako: "tik nuoseklus internaciona-
lizmo pagrindų, tik spalio revoliucijos pa-
grindų, pirmoji negalėjusi, šitas gali iš-
leikyti pasaulio revoliucijos vėliavininko
vaidmenį".

Spalio revoliucijos užsienio politikos
pagrindų yra komunistinės Rusijos, spalio
kiausiomis šiuo sąlygomis sudaryta taikos

Sutartis su kaizerine Vokietija. Šitos sutarties prašutینگumu Rusijai neabejoje ir komunistų partija. Bet ji atpalaidavo vokiečių armijas iš Rytų fronto. Tos armijos tęsė užtešt Vakarų Europoje karą iki kare dalyvaujančių tautų visiško nusišalinimo. Kadangi kare dalyvaujančių tautų visiškas nusišalinimas yra naudingas internacionalinei komunistų partijai sukelti revoliucija, dėl to Rusijai prašutینگa sutartį Rusijos vyriausybė turėjo pasirašyti.

1939 m. Rusijos sutartis su Vokietija, kaip matėm, pačių tarybininkų tvirtinimu, pasirašyta prieš jų valią. Bet šita sutartis naudinga komunistų partijai, nes Hitlerio sukeltas karas šiuo kartu bent Europa turėjo parengti revoliucijai. Tai priežastis, dėl ko Tarybų Rusija sau prašutینگa sutartį ir šiuo kartu pasirašė.

Šitos sutartys rodo, kad Tarybų Rusijos vyriausybės atstovai, aktyviai dėjo į juos įronto komunistų partijos nevario, apsaugojimo tikslams, buvo priversti pasirašyti save šeminančias sutartis. Šios sutartys SNO kūrime kas nors neaprašė, kas vyriausybės, SNO kūrėm savo vyriausybę, Tarybų generalinį sekretorių, S. Molotovo, Tarybų TSRS vyriausybės valios reikšmę.

Nežemindamas savo prestižo, Stalinas rusų tautos vadu bėgė su savo armijom, vėlin- ti Berlyno, - įtikinti vokiečių tautą, jog siekiant gyvenimo kapitalų pavojingiausią priemonė yra karas. Tuo laiku, kaip dora civilizuotam vadui, Stalinas jo vadovaujama tautą tikino: "Pasistatė Vokietija sprogs po savo nusikaltimų nastė".

Krintant žinioms apie Kolorado vabale, Tarybinės žinios skalbė, jog JAV vyriausybės pageidaujamas Ramiojo vandenyno paktes

tyrė krachą. Po bepriekaištinių pergalių
aišoj tai tarybininkai tikino jog tolimie-
i Rytai pasaulio nedomina. Lenino moralai
pakius, kiek tai naudinga komunistų parti
Tarybinis patriotizmas nužengė į Ko-
os zemę atsigaivinti.

Saugumo Tarybos veiksmams parodžius Ko-
rėją 1939 m. Dancigu, dėl to TSRS vyriausy-
bė reagavo: dėl taikaus Korėjos klausimo su
reguliavino Nerui atsakė Štalinas, nesieda-
mas savęs su TSRS vyriausybe; Korėjos komu-
nistams patardamas, kalbėjo Gromiko, bet
tai nėra kokie nors TSRS vyriausybės oficia-
lus įsipareigojimai; suslovo diriguojams
VVSP suvažiavimas 50.07.21 pasveikino Sta-
liną VKP(b) generaliniu sekretorium, kuo pra-
nešta ir Korėjos komunistams, jog šiuo atve-
ju ir Štalinas tėra partijos, bet ne vals-
tybės valios reiškėjas.

Nežiūrint į komunistinės Kinijos nepri-
einimą į SNO, TSRS grįžimas į Saugumo Tary-
bą, aišsakymas boikotuoti SNO Generalinės
Asamblėjos susaukimo 1950 m. Tai yra vid-
cialio Štalino pranešimo kaimui ir dar padin-
tuoms, jog ir jų gyvenimo išdėsiu auto-
tėtingai pasisėlytų žemė SNO.

Pirmas žvilgsnis į tai, kad Štali-
nas piktai išėdave Kinijos ir Korėjos komu-
nistus. Gi, žvelgus į tai, kiek tai naudinga
VKP(b) (pasaulinio komunizmo vadui), eis te
galima laikyti rusų tautos intervensiniu
saisu prieš tą komunizmą, kurio pretenzijos
tūrėti valdžią Kinijos, Korėjoj, sudaro pa-
voju Rusijai.

Iš to aišku, jog Korėjos invkių akivaiz-
doje Štalinas išėdave VKP(b) interesų ir pa-
gmerkę save, kaip TSRS politikos vadeiva
patalio revoliucijos pagrindu.

Šik šituo Štalino išdavimu TSRS dalyvavi-
mas SNO veikloje dar nepasibaigė. 1950 deka-

travus Zmogaus Teisės įstatyma, TSRS vy-
-ausybė - kaip SNO narys - turėtų įsileist
ios pilnutinai ir nepilnutinai valdomus
astus tarptautinę policiją. Tarptautinė
icija atvyktų tam, kad ir komunistų val-
os tautos galėtų laisvai apsispręsti.

šito akivaizdoje regi ir komunistų parti-
ja, kad tai reikštų TSRS sprogimą: nūdienės
tarybinės respublikos apsispręstų savival-
džiam gyvenimui. Ar tarptautinei policijai
garantuojant ir Tarybų Rusijos tautoms lais-
vą apsisprendimą, ar to akivaizdoje nesprog-
tų ir rusų tauta į komunistus ir jų neken-
ciamus, atrodo, negali garantuoti ir VKP(b).
Dėl to, iki VKP(b) rankose yra emvedistai
ir jiems panašūs, į TSRS atvykimas tarptau-
tinės policijos lieka neįmanomas.

quo lieka neišvengiamas TSRS išėjimas iš
SNO. Bet dėl to tėra tik šitas vienantelis
sprendimas: TSRS išėjimo iš SNO atveju TSRS
vyriausybė garantuoja sau tas pašalinases-
kas, kurios patys nacionalinės veiksijos vy-
riausybė, išėjusi iš tarptautinės sąjungos, padan-

TSRS vyriausybės atstovai, komunistai ir pa-
jai, dėl to, TSRS vyriausybė, komunistai ir pa-
teju, VKP(b) laisvą tautoms ir tautoms.

Tai atsakymas, todėl TSRS dalyvauja SNO
veikloje. šitas atsakymas trumpai tiktai iš-
kytinas: TSRS dalyvauja SNO veikloje, kaip
kad už VKP(b) pastangas įėgos pagalba, per-
edi rusų tautos išvidinį pikto į tautai
aj gyvenimą, kad už šitas pastangas prieš
tarptautinį teisumą tiesiogiai būtų atsakin-
s VKP(b).

lieka pažvelgti į tai, ko vertas TSRS
virtinimas, esą, Kolorado vežolai sėti JAV
vyriausybės pavidimu.
kalbėta, jog šiuo atveju būtų galima ti-

ti TSRS vyriausybė, jeigu JAV vyriausybė
tą galima laikyti Stalino ar jo vadovaujan-
s vyriausybės draugu. Aišku tam būtini pa-
žymai.

Vienas iš šitų pavyzdžių turėtų būti tas,
JAV vyriausybė, už kiaušinius konservus
pirkus Stalino kapitalo (rusų tautos po-
tenciolios jėgos) valią apginti savitą gyve-
niną nuo nacizmo, Stalino padarė SNO kūrėjų
draugu. Antru pavyzdžiu tai, jog JAV vyriau-
sybei, išgelbėjus jugoslavišką komunizmą nuo
bado, Stalino draugas tito tapo SNO draugu.
Kadangi minėtai draudystei įrodyti ryškes-
nių pavyzdžių, atrodo, nėra, dėl to turimi
pavyzdžiai tenka panagrinti.

1. Už JAV pagalbą Stalinas raudonosios
armijos pagalba padėjo tikint vokiečių tau-
tą (kartu ir visas pasaulio tautas) tuo:
jei tauta nepajėgi pasipriešinti jai atsto-
viančiai vyriausybei, kuri jėgoms pagalba
pažūties jos išvidinį pikte perkelti į kitų
tautų gyvenimą, tuo ta tauta yra ne gyvai
ir dėl to jai reikalinga SNO globa. Tuo už
panarę pagalba stengiasi parodyti, kad SNO
SNO, įrodyti, kad jo vartojimas, be abejonės
tuo galimos prievartos jos vartojamos tau-
tos išvidiniam pareiškimui jėgoms perleisti per-
kelti į kitų tautų gyvenimą.

2. TSRS vyriausybė, paskelbus tito savo
mirtiną priesū už tai, kad anas, gelbėdamas
jugoslavišką komunizmą nuo bado, prarado JAV
vyriausybės suteiktą pagalbą, parodė, jog
ivairių tautų galimas savitas komunizmas
yra tiesioginė jos - TSRS vyriausybės - mir-
ties priežastis.

Šitie pavyzdžiai rodo, tarp JAV ir TSRS
vyriausybių šita draugystė: kiek JAV vyriau-
sė civilizuotai šaliai daronomis priemonė
siekia, jog visos tautos (ir rusų) su

u gyvenimu dalyvautų SNO veikloje, tiek vyriausybė teregi, jog ji JAV vyriausy draugu, gal būt, galėtų būti, jeigu je- pagalba privers komunistinės tautos bū- rusiško komunizmo (bolševizmo) atstovais. TSRS vyriausybės darbai, įrodantieji, jog išsilaukymo pagrindu yra pasaulį pasi- reiškusio komunizmo subolševikinimas, įrodė žmonijai, kad šita vyriausybė atstovauja tautai, kuri nepajėgi pasipriešinti jai at- stovaujančiai vyriausybei, kuri jos išvidi- ni pikta jėgos pagalbą stengiasi perkelti į kitų tautų gyvenimą. TSRS vyriausybė, pama- čiusi, kad ji pati net veto pagalba įrodė, jog atstovauja nesąvivaldžiai tautai, šitai tautai SNO globos akivaizdą nesigėdijo pa- skelbti ir to, jog Kolorado vabalas sėtas JAV vyriausybės pavidimu.

TSRS vyriausybė, ir pati praregėjo bei, kad tauta negali išvengti SNO globos, tuo pačiu pamatė ir sau neišvengiamas kartuves, akivaizdoje ji negalėjo atsistoti prieš ma- dido vabalą, kuris, kaip žinoma, gyvena la- man tarp SNO ir TSRS. Šis vabalas, kaip Kolorado vabalas, pagaliau sėtas, kaip žinoma, sau nepilnutinai jos valdymo tautose, - kad karo atveju pavojus būtų, kaip ir kitose frontuose.

Belieka pažvelgti į smulkmenas, kurios su- dingos šiam atvejui.

Sąlytinai išryškėjus TSRS išėjimui (ar šmeitinui) iš SNO, TSRS sąlyje kilo teori- apie galima bendradarbiavimas tarp kapi- talizmo ir socializmo, konkrečiai - tarp SNO ir TSRS valstybinių sistemų. Šitos teorijos įgyvendinimas reikštų, kad žmonija grįžta į taiką, kai tautos taiką ar karą lemė je- pusiausvyros tarp valstybių dėsnis. Ka- kai šitos teorijos įgyvendinimo siekėjai pasmerkti Niurnberge, dėl to ji įgyvendinti

Šio siūlyti tik tie, kurie gali nesibi-
ti paprašyti ir atomo bombos ant savo
livos.

Nors atgyventos teorijos sugrąžinimas į
gyvenimą paliko vienintelę galimybę išsi-
skirti TSRS vyriausybei, visgi šiuo atve-
niu Stalino vadovaujama vyriausybė savo
prestižą išsaugojo: 1949 m. spalinių šven-
čių išvakarėse kalbėdamas per Maskvos radi-
ją, šią teoriją įgyvendinti oficialiai pa-
siūlė VKP(b) sekretorius Malenkovas. Šio
akivaizdoje kyla klausimas, kodėl Stalino
vadovaujama vyriausybė, nebojusi ir savo
prestižą pažeminti, dėl Kolorado vabalo iš-
sišoko su notomis.

Atrodo, kad teisingiausią atsakymą į
tai duoda "Liesa", kai pikta kalba apie
kvailius. Ar tik ne į tai atsako ir genera-
lis Stalinas, kai, Korėjos įvykių aki-
vaizdoje, besėkančius vien VKP(b) generali-
nį sekretorių Stalino, išvedina "prisiskai-
čius ir talmuštalis". Juk "Liesos" pik-
tumas, Stalino neįvertintas parodytas. Štai
šitos realios nūdienos akivaizdos:

1. Dancigas buvo prieraišus, tačiau dėl
antrą pasaulinį karą, bet tik po to, kai
dėl to karo sukėlimo būtų kaltais sudarė
Hitleris su Stalinu; šiandien Korėja lieka
1939 m. Dancigu irgi po to, kai trečią pa-
sauliniam karui sukelti sudarė sąjungą Sta-
linas su Mao Cze-punu.

2. Kai Hitlerio su Stalinu draugystė pa-
sirodė pavojinga civilizacijai, tuokart
draugai, apsisaugojimo tikslams, buvo pri-
versti tikrais kvailiais vienos antro pra-
ties sienti; kai Stalinas su Mao Cze-du-
n draugystė pagrasė Sąjenujų Nacių Or-
ganizacijai, tuokart politikai "privertė"
TSRS išėiti iš Saugumo Tarybos, kad veto
pagalba nesitrukdytu, SNO karo prieš rusų

tautai atstovaujanti komunizmas (bolševizmas).

Aišku, nepykti "liesai", kai ir tokios nūdienos akivaizdoje atsivanda kvailių Kolorado vabalui sėti, sunku, dar pikčiau turi būt Stalinui, kai kvailios pretenzijos siekiant valdžios Kinijos, Korėjoj, graso jo nužydėjimams dienoms. Ir žmogaus protu žvelgiant į šią dieną, kyla mintis, jog VKP(b) draugystė su Kolorado vablu turėtų būt neatsitiktinė.

Pirmiausia, trečio pasaulinio karo išvakarėse taikliausiai parodyta bendrumas tarp Kolorado vabalo ir VKP(b), dvasių: kiek vienam gyvenimo kapitalą lemia žmogaus sodintos bulvės, tiek antram -- soclenktynių įgyvendintojai; jų veiklos (težvelgiant, kas jiems naudinga) prieš juos sukeltą karo akivaizdoj, apsisaugojimo tikslams, abu ieško vietų, kur be pavojaus galėtų tukti.

Kad tarp jų užmegsta draugystė ne nuo šių metų pavasario, rodo ir tai: laisvės laikais šitie vabalai pas mus neaugo; VKP(b) pasiskelbęs mūsų krašto valdžia, tik po to pas mus atsirado Kolorado vabalų supirkinimo punktai. (Už to nenatūralio gyv. vienetą, žiūrint rasės gyvūnų, buvo mokama apie 1000 rb.). šitie Kolorado vabalų supirkinimo punktai rodo, jog mūsų tarpinamiai pas mus buvo sėjami ne vien pelėdai, alvai ("gėdėlio vaikai"), bet ir Kolorado vabalai. Dauginti mūsų žemė buvo specialia stotimi.

Dėl to nereikia laikyti atsitiktiniais reiškiniais ir degtumų sėkutes, kurios prieš sėją išleistos Kolorado vabalui rinkti. Juk tai pirmiausia kopija priešaiptinės Hitlerio praeisystės apie jo gyvenimo vertingiausias paslaptis, apie atomo bombą. Kad VKP(b) prigyvėtų "virties agonija", parodo ir jos blaškymas -- tarp Kolorado vabalo, Korėjos, užtvankų, ir Stokholmo atsišaukimų.

šitos degtukų dėžutės, kurios rodo pavai-
gą rinkti sunaikinimui tai, kas sėja VKP(b),
kalbant Kolorado Vabalo tema, veda į galuti-
ną išvadą. Toji išvada šita: kiek degtukai
tinka simboliu išreikšti pasaulio gaisro-ka-
ro pakūrimui, tiek jų dėžutės simbolizuoja
tų gaisrakurių rinkimą. Komunistams ir
jū bernams tai sako: atomo bombai lėmus kadrams
apsisaugojimo tikslas nuo išsivadavusių iš
socialistinių jungo, socialistinio darbo did-
vyriai skubės rinkti draugus, kurie gyvi li-
kę galėtų išduoti ir juos sėjus komunistinę
sėklą.

Jeigu dar kam kiltų klausimas, kas gi pri-
vertė VKP(b) ir lakiomis pranašystėmis užsi-
imti, tie nežvelgia į kvailis bolševikinių chu-
liganizmą ir į žmogaus prigimtį, - argi kas
girdėjo, kad žmogus negali rasti tokių prie-
monių, kurių pagalba ir pikčiausias kvailys
skubėtų visoje savo "didybėje" pasirodyti.

Bolševizmo - VKP(b) mirties agonijoje ir
rusų žemėje tarybinė vyriausybė atėventė savo
darbų dešimtmetį. Dėl to kalba trumpa: prieš
dešimt metų bolševikas pradėję mūsų gyvenimą
Kolorado vabalu, kad mes Kolorado vabalais
paltume žmonijos gyvenimą.

Atmintyje telikę metai, kai su kvailysta
žiūrėjome į mūsų krašto civilizaciją ir nieka-
nima. Šiandien žengsime į septintus kovos me-
tus, kovos prieš bolševizmą. Ši kovos veda
Partizanas - Partizano kalba trumpa:

- Kovojuame, kad lietuviai, kad Lietuva ne-
patirtų Kolorado vabalo likimo!

Ginklo brolių! Tik tada žengsime savų dir-
bų artais, kai lietuviška žemė apvalysin
Kolorado vabalo dvagios draugų - bolševi-

V Y C I U

P R R

Nr. 5(11)

KAS MUMS D.L.K. KESTUTIS

K E L I U

Pažvelgus į Lietuvos gyvenimą žiloje praeityje, tenka tiesiog pasibaisėti dėl nuolatinių kruvinių jo neramumų, dėl to didžiausio, koks begali būti, vargo, kurį teko nuo pat lopšio iki pačios mirties kelti tų laikų lietuviui, niekad negalėjusiam turėti laiduoto ramaus gyvenimo rytojaus. Ir dar tenka tiesiog nustebti, kad tų laikų Lietuva, kaip valstybė, vis dėl to išliko gyva, ne tik gyva išliko, bet dar nuolat ir tikrai milžiniškai plėtėsi ir stiprėjo.

Tų laikų Lietuvos atsparumas (valstybinis ir tautinis) tikrai nuostabus. Tai negalėjo būti tik samoningas visos ir žmoniškos tautos atsparumas. Tai negalėjo būti toks atsparumas, kuris pasiekiamas vien tik iš vienos priemonės ar būdo, kaip ne vien tik priemonė, kaip tvirtas ir daug įsitikinimų ir geros valios susilaukimas ir lygiai tvirtu pasitikėjimu savo vadais, tokiu pasitikėjimu, kurie tikrai pasiekiami tik iš tikrųjų visais sąžvalgiais idealais vadais.

Mūsų laimė, liūdnas, nors ramus ir tautai galėjęs išstisus simtačius ir išstisus simtačius murdes jų nekaltų aukų kraujuose ir pėms vertes išstisus kartų triūse, davė mums visais laikais ir visais eilė vadų, reto dvasios, tvirtumo asmenybių. Vienas po kito vadovauja Lietuvai tikri dvasios galimai, visiškai verti mūsų likimo duotos jėgos misijos ginti ir ginti savo tautą, krastis ir valstybę nuo visų usių naikinti išnaikinti Lietuvą jos kraujuose. Čia ir iškilė didysis Lietuvos kuni - kaitis Kestutis.

Kęstučio viešpatavimui (1345-1382) teko pats neramiausias laiko tarpas. Nors ir nepasižymėjo tasai laiko tarpas baisiais Lietuvos išnaikinimo žygiais, bet buvo nuolatinis karas su abiem vokiečių ordinais. Beveik keturiasdešimt Kęstučio valdymo metų vokiečiai, Vakarų Europos padedami, metai po metų kėsinosi užkariauti atkakliai besiginančią Lietuvą. Ir jei tai jiems nepavyko, jei per tuos visus trisdešimt kelis metus jiems nepavyko net, kaip kad seniau pavykdavo, suruošti nė vienos didesnės lietuvių skerdynės - tai ir yra josios kunigaikščio Kęstučio nuopelnas. Tai jo narsumas ir niekad neužmiges budrumas, tai jo smūžas nepavargimas ir vienodai nuo jaunatvės ligi gilies senatvės, lydinti jį patvara taip sėkmingai gynė Lietuvos žmones ir kraštą. Bet gal labiausiai gynė Kęstučio Lietuvą jo įdiegtas lietuviams kovos entuziazmas, drąsi ir aktinga gimtosios žemės ir laisvės meilė. Ir todėl iš visų senosios Lietuvos vadų Kęstutis buvo mylimiausias tautoje, kuri jį mylėjo ir dėl jo siekė, būdo ypatybių, taip artimų lietuviams lietuviui.

O ar šiandien šie mūsų gyvenimas nepanašūs Kęstučio laikams. Ar šiandien neskauda mūsų vesių kraujos, mūsų šėdreskyti žukai. Ar šiandien nevelkama ir netaskomi lietuvių laivonai, ne teka nekaltų žmonių kraujas ir asaros; ar šiandien neskauba kovų aidai. Ne tik senasus, bet dar balsesnis! Šiandien mūsų tėvyne užplūdo jau kiti priešai, tai baisusis rytų slibinas, didžiausias tėvynės meilės, tėvyne tilybos ir asmens laisvės priešas - komunistas, tarlamosios laisvės vardu nešantis didžiausią pasaulyje vergiją, pasinojęs kruzę ir piautuvą išskersti visą Lietuvą. Ir gal niekad taip nereikėjo mums,

- 23 -
kaip šiandien, v i e n i n g o s m i n -
t i e s , a k t i n g o s T e v y n e s
m e i l e s , k i l n a u s p a t r i o -
t i z m o , k o v o s d v a s i o s , p a -
s i r y ž i m o , e n t u z i a z m o , t ū
l i d ž i ū j ū p i l i e t i n i ū d o r y b i ū , k u r i o m i s d e g t e
l e g e K e s t u č i o k a r i ū , v i s o s j o t a u t o s š i r d y s .

Tatai šis didysis vadasi-karžygis turėtų
būti visiems mums šiandien pavyzdžiu ir ta-
sai pavyzdys turėtų būti mums toks artimas
ir žinomas, koks jis buvo artimas jė laikų
lietuviui. Artimiausieji Kestučio tradicijų
paveldėtojai- -laisvės kovotojai partizanai,
ypač turėtume įsidėmėti visas tas kilnia-
sias ypatybes, kurios prieš šešis šimtus me-
tų buvo pavergusios Kestučiui visa Lietuva.
Ypatingai turėtų būti mums, kęstutėnams, pa-
vyzdžiu, kurie nešiojame jo garbingą vardą.
Mes turėtume būti tikri jo tradicijų tęsė-
jai.

Pirmoji pagrindinė Kestučio ypatybė, kuri
ryškiai matyti iš jo darbų, tai aiški jo
l i e t u v y b e ir tautiškai šviečianti
iš visos jo asmenybės. L i e t u v o s
m e i l i e . Kęstutis buvo tiktai p a -
t r i o t a s - l i e t u v i s , šiandien
ne tų žodžių prasme, ir visa jo veiklos pro-
grama buvo grynai tautiška, l i e t u v i š -
k a , jo šeima buvo grynai lietuviška, jo
traktų pilis skyrėsi nuo kitų kunigaikštėnų,
kur vyravo svetima tautai jų žmonių (darniau-
ria gudžių) tautybės dvasia, kalba ir papro-
čiai. Jis nesiskverbė į rytus, o tenkinosi
prieš kunigaikštį ir žemaičiai neabejoti
tai dėl to, kad šis žemaičiai visa širdimi mylė-
jo, kad ji jam buvo brangiausia iš visų pla-
tų Lietuvos imperijos žemių, kad tai gry-
nai lietuviškos žemės, kad čia gyveno jo
l i d ž i a i artimiausieji jo tautiečiai lietu-

viai, kalba mieliausiaja jam už visas kitas kalbas (Kęstutis, kaip žinoma, mokėjo kelias kalbas).

Myliedamas Lietuvą tikrojo lietuvio meile, Kęstutis paaukojo jai, josios laisvei, gailai, gerovei ir garbei visą savo gyvenimą: paaukojo tam savo asmens gyvenimo ramumą, nepažindamas jo nė žilosios senatvės metais; aukojo šeimos židinio džiaugsmus nuolat atitrūkdams nuo mylimos žmonos, išvykdamas į varginančius karo žygius, kur jis nuolat stotė į pirmąjį pavojų ir savo sveikata, ir savo gyvybę; galiausia, pats tapo a u k a, su dėdamas ant tėvynės garbės ir gerovės aukuro savo gyvybę. Tikrai tragiškoji jo mirtis, miršis dėl jo pasiaukijimo aukštesniems jo mylimos Lietuvos tikslams. Liejės visą amžių tik Lietuvos priešų kraują, nenorėjo liėti lietuvių kraują, nenorėjo silpninti tuo ir visos Lietuvos jėgų. Galiausia ir jo ištikimybė senajai lietuvių tikybai, kuriai jis vienintelis iš visų jo epochos Lietuvos kunigaikščių ligi pat savo mirties išbuvo ištikimas, rodo jo didžiausią ištikimybę savo tautai, kuri, kad jau ir gerokai buvo jo laikais sukrėcioninta, savo pagrindu vis dėlto buvo ištikimas perkamui.

Be to, Kęstutis pasižymėjo dar visa eile kilniausių ypatumų ir kaip valdovas, ir kaip karys, ir iš viso kaip žmogus: buvo labai teisingas, nemėgo klastos ir apgaulės, tačiau buvo nekerštingas, visuomet duotąjį žodį išlikydavo, nesiekė asmeninės naudos, garbės, nesiekė didesnės valdžios.

Kęstutis, kaip karys, buvo reto drasumo, palaiziamo patvarumo ir nuostabaus sumanumo. Jo drasumą palaikė jo neišsenkanti energija, neleidžianti jam nė sunkiausiai atve-
s nusiminti, kas ryškiausiai matyti iš jo

daromų karo žygių į vokiečių valdomas žemes, žygių visada daromų tuojuo sunkiausių jų puolimų arba tuo metu, kada tų puolimų kaip tik buvo bijoma. Nepalaužiama patvara žymi jo visą gyvenimą, nė kiek nesušilpnėjusi nė giliausios senatvės. Per visą savo gyvenimą Kestutis tikrai daugiau dienų išbuvo karo žygiuose ant žirgo ir lauke, palapinėje, negu ant meškų kailių, puošnioje savo pilyje. Ir tie karo žygiai pareikalavo iš jo netik stratinio minties darbo, ne tik rūpestingiau - sio kiekvieną kartą visų galimų būdų svarstymo, bet ir raumenų nuovargio. Juk tais laikais kariuomenės vadai turėjo patys tiesiog dalyvauti kovose, patys savo akimis visą eigą matyti, visus pranešimus savo ausimis girdėti, dažnai pačiame kautynių sukury. Įsi - vaizduokit dabar šitokiomis sąlygomis apie porą simto karo žygių atlikusį Kestutį, tą prisiekusį karį, nuo dvidešimties, jeigu ne anksčiau, metų ligi žilos senatvės beveik ne padedančių kardo ir rankos, beveik nenulipan - ti nuo kovos žirgai iš tikrųjų, ar nenuostabi, tiesiog antžmogiška tai patvara. Ir ne dvasios milžino - titeno, tai ryžtumas ir aukščiausias pasiaukojimas tėvynei laisvei ir jos žmonių gerovei.

Kas metai ir kas metai brovėsi mūsų krauje ištroškę vokiečiai į Lietuvos žemele, kas metai vis daugiau buvo alinamas kraštas. Patetis, rodos, jau be išsilties. O betgi visi tie priešo žygiai kiekviena karta atremiami ir dar mūsų pulkai užygydavo iki Karaliaučiaus, Rygos! Kas gi tai darė, kokia nuostabi neišsomiama jėga. Toji jėga tai buvo Kestutis, jo galia, toji jėga tai buvo didi tėvynei žaidė, kuria jisai, tartum koksai burtininkas, mokėjo uždegti jau, rodos, jėgi nebeten žančių iš nuovargio savo karių širdis. Kes -

butis visa lietuviškoja Lietuva, ir jauniai ir seniai, bet tik pakeliamasis kardu, buvo išauklėjęs tokius pat, kaip pats jis, karius. Ne prievarta, grasinimais ir bausmėmis, bet savo paties pavyzdžiu, kiekad nusiminimo nežinančiu savo pasitikėjimu ir jokio pavojaus nepaisančia savo drasa kėlė Kęstutis į kiekvieną naują žygį Lietuvos karių.

Ar ne tokie kariai, Kęstučio kariai, turime būti ir mes - laisvės kovotojai! Ar ne toji pati Kęstučio dvasia turi ir dabar visiems Lietuvos sūnams ir dukroms vadovauti! Ar ne Kęstučio pavyzdys turi ir mums įkvėpti jėgą tęsti šią sunkią kovą prieš bolševizmą! Tad kilnus didžiojo karžygio pavyzdys nenustoja ir šiandien tos didelės reikšmės, kokią jis kadaise turėjo prieš še šis šimtus metų. Todėl visi turime pažinti jį ir pamilti, pažinti visas tas kilnias sielos ypatybes, jomis sekti ir, kaip jis, die ne naktį būdėjančiai degti didžią Lietuvos meilę, tą didžią patvėrę, kuri, teikiępsnėju si tautos širdyje, pajėgs nugalėti ir bolševizmą. Čia dar pasakysiu, kad Kęstutis ir jo kariai buvo tikrieji mūsų pirmatačiai. Kęstučiai ne teko pamilti nė vienos tokios didelės kovos su voraisiais, kurias teko pakelti Gediminui ir Vytautui. Visi tie Kęstučio kariai buvo partizaninio pobūdžio kovos. Greitai žaibiškas puolimas su daug mažesnėm pajėgom ir toks pat greitas atsitraukimas; šiandien kautynės su priešais čia, rytoj kitur, toliau. Kęstučiui vadovaujant žemaičių ir aukštaičių kariams, priešas visur, kiekvieniame žingsnyje galėjo būti ir buvo puolamas. Kiekviena Lietuvos giria buvo tvirtovė, kiekvienas kęstutis buvo priešui mirties kelias, nes visur jis galėjo sutikti ir sutikdavo Kęstučio ka-

rius-partizanus. Kestutis tad tikras patronas Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio ir geriausias jo garbės šefas.

Nuolatinis budėjimas, didžiausias paslankumas ir vikrumas, geriausias vietos sąlygų pažinimas, batina prie viso to drąsa ir patvara - visi tie ypatumai, kuriuos turėjo Kestutis ir jo išauklėtos ir vadovautos lietuvių kurtos - ar tai nėra ypač mums partizanams būtini ypatumai:!

Tai toks buvo D. L. K. Kestutis, tas didysis Lietuvos gynėjas ir partizanas, pusę šimto metų sėkmingai gynęs ją nuo pikčiausių priešų. Šitoks žmogus, karys ir valdovas, nors ir miręs jau prieš kelis šimtus metų, turi būti gyvas mūsų kilniomis savo dorybėmis, būti gyvas su mumis bendroje didžioje tėvynės Lietuvos meilėje. Šitoks vyras yra ir turi būti amžinas pavyzdys kiekvienam tikrai mylinčiam savo žemę ir gerbiančiam savo vardą lietaviui.

(Šis straipsnis, paimtas iš "STUČIO APY-
GARDOS BIULETENIO" Nr. 1, sudarytas kaip pa-
vyzdinis ryšium su tapločiu 3 d. Lietuvos
Kariuomenės šventė, Karuomenės karsai, kaip
liandien LĪKS, taip geriausias kėstutis, kovos
tradicijų tęsėjas.)

---000---

G A I L U T Ė

Gera rogių kelių sveičia į mišką. Ne be
reikalo - pas Brolius! Netuščionis - su lais-
vės ir paketais.

Mūsų miškas ir ziema. Ant eglių šakų su-
suktas sniegas liburiuoja lyg nektis žvaigždė
lienis. Miško tylia mane buria. Kur ne kur
prabėga kašpio, laputės, smailkojos stur-
nos. Niekas negali pagalvoti, kad tokias ty-

liem miške gyvena Partizanai. O tik už kelio-ko jų stovykla!

Apklį rišu prie eglės. Jaučiu, kad mane žemas seka. Tai budrus sargybinių. Šniiai jis mane pastebėjęs. Sveikinamės.

- Nesušalai....

- Kur gi čia!... Ir apsidairyt nespėjau! Važiuotas netrunki. Jūsų šaltis kaip nesugnai oo!!

- Kai per dieną metra malkų sukurenam, tai ir miškas atšyla!

- Gal ir man kokia pupa atsiuntė, - suklego, subruzdė stovykla.

- O kaip gi pats savos barzdos nenušalai!

- Tikrai, ir aš galvojau, kad šaltukas ma no rudę prisisisū sau!...

- Tai mūsų bičiuliai! - rudabarzdis juokia sa į žyles ir nykštukas žiūrėdamas, - negana, kad stovykloje jiems trupinių iki valios, jie dar vagiliauja iš arklių avižas, taip pat ir prie lašinių taikstos prisigauja.

Liesa, viena žylė, ant sušalusios palties nutūpas, iš visų jėgų ją kapoja.

- Į jų drasumą žiūriai, net sunku suprasti, kurie tikresniais šeimaniškais stovykloje jau žinanės!...

Rudabarzdį palties su paltėliais džiau- tis, žengiu į būstinę. Rankos - vien rankos!.. bet prasižiūrėjus ir veidui bent penki esdešimt. Naujienu čia reikia vežimo - per šalčius niekas nesilanko. Jomis apdovanojęs, apdovanotas ir aš į namus grįžtu - vežuos lietuviškos spaudos.

Prie snagių liepsnojančio pečiaus, dargi tygio, ypatingai dalonu seknadienio pava- rarys leisti. Tarp sesučių ir Gailutė.

Mamiškių prasomas, pasakoju apie miško gy- venimą. Jauniškas labai jau norėti drasių zy- lučių pamatyti. Man baigus, Gailutė apie savo

gyvenimą pradėda.

- Iš namų leido viską pasiimti, bet į va-
ganas įsinesėm tik tai, ką ant savo rankų pa-
lit galėjom. Dėl to, privažiavus Vitebskui,
privaziavom or baidą.

Tėvelį atskyrė iš karto. Liko mamytė, se-
nelė ir aš su broliuku. Senelė ir mamytė sir-
go. Maisto nėra. Pradėjom prašyti prižiūrėto-
jo, kad leistų jė nusipirkti. Po kelių prašy-
mų išleido, įsakydamas po 20 minučių grįžti.
Išėjus iš vagono, pirma mintis buvo bėgti!
Bet kaip paliksi sergančias mamytę su senele!
Nusipirkę rusiškų lepioškų, grįžtam. Užge-
riant vandeniu, tai skanucynai! Dalinamės jais
ir su tais, kurie jau visai silpni, kurių ne-
leido iš vagonų išeiti.

Po kelių mėnesių tikrai sunkios kelionės
pasiekiam Altajaus kalnus. Gąmta graži, bet
mums terėpėjo duonos plutytė. Paleidžia. Kūr-
kitės, kaip kas išmanot!

Už ribus išsileičiau du krepšius bulvių.
Jas pasisodinam. Su pasu rėmū laukia der-
liaus. Bet nesulaukiam... natyčiai, kad lie-
tuviai ir čia nori gyventi, viską palikus
įsako važiuoti toliau.

Su galėsėm paleidžia taip sunkiai gautas
nusipirkt bulves. Vėsa į sėdurę. Po kelių sava-
čių vaziavimo išlaipino ir suvarė į barakus.
Jei nori nuo bado atsiginti, tenka eiti už
18 km. kirsti mišką.

Mamytė į mišką eina. Uždarbio jokių būdų
neuztenka maistui. Už jį prarandam pasuti-
as drabužius. Silpnesnieji miršta. Mamytė
miško grįžta sušlapus, sušalus. Kritus
ant narų, užslega, kad negaliu prikėst iš žo-
lių virtos sriubos valgyt.

Mirusių lavonai ant laukų pūna. Plečiasi
ligos. Bet rusai į tai nė mažiausio dėmesio
nekreipia. Pasiekę lindna žinia - bado ir
kančių neišlaikęs mirė tėvelis. Badas kas

kart labiau spaudžia.

Brolis iš kažkur sužino, kad už 20 km. yra padvėses arklys. Mamytei išėjus į mišką, su toliu išeinam bent kasnelio mėsos parsinešti - norim pradžiūint Motulę!

Kelionės tikslia pasiekiam - kažkas prie griovio juda! Įsižiūrim - žmogus! Mus pama - tes bėgo. Jis irgi ėjo maisto parsinešti. Mus įtarė esant enkavedistais, kurie maisto ieškančius šaudė. Krunkiančių varnų pulkas mus prie galutinio tikslo priveda. Anas nubaidė, atsikertam apgraužtą kaulą.

Nors prie kaulo tos mėsos nesimato, tačiau smagus žygiuojam į namus. Iki vakaro pasiekiam ir barakė. Tikrai nudžiugo mamytė, sužinojusi, kur buvom, ką parsinešėm. Verdama labai neskanūs garai nuo pašvinkusių mėsos, bet po kelių valandų pas mus šventė... malšiname badą! Nors ir dvokia, bet tik ne badas!.. tai - mėsa!

Kita dieną vėl buvo šventė, kai su broliu išvaikščiojė 20 km., rado pusantros bulvės. Bet mus vėl toliau į šilumą veža. Kelionės ir bado neišlaikius, miršta serute.

- Varnoms mėsos bus! Jie davoms iš vagono išmesdami, rusai juokias.

Po to mamytė pasidarė kaip liūdnesnė. Pradėjo sirgti. Jau savaitė kaip serga, - turbūt, šiltinė! Nuo šitos ligos kasdien vis daugiau žmonių miršta. Baisu žiūrėti į likusius našlaičius!.. ir jie už kelių dienų mirs! Bet, tegiu, greit ir mes našlaičiai liksime!..

Antras mėnuo kelionės. Privažiavom jūrą. Rumintina, žiguri diena... perdinčią Mamytę sargybiniai numeta ant kranto! Mus, alpstaničius, savaro į garlaivį.

Ilgai su broliu žiūrim į mus taip brangų krantą... apsikabinę verkiam... paskui, neatsienu...

Jakutija. Koks niūrus ir baisus kraštas! Koks gantos šaltumas. Jakutų retas kuris išgyvena ilgiau 25 metų. Daugumas jų serga džiūva. Ligonių išgelta, lyg šeršėliai čia žmonės vaikščioja.

Karvės čia visos irgi džiūva serga. Ir koks bjaurus paprotys čia: pienui parduoti indus iš karvės mėšlo šaldo!...

Mums, šiltesnio krašto žmonėms, tas klimatas dar daugiau pavojingas. Sako - vieneri metai čia gyvenimo žmogaus amžių penkeriais metais sutrumpina. Aš savo gyvenimą būsiu paTrumpinus penkiolika metų, nes trejus metus Jakutijoje išbuvau.

Kiek palaikę gyvulių fermoje, nuvežė į Jakutsko miestą. Čia radome ir daugiau lietuvių. Už kelis šimtus iš lietuvių prisiųstų rublių sukombinavom ekskursantų dokumentus. Vienas lietuvis turėjo gerą pažintį su laku. Už gerą atlyginimą šis pasiūlė mus atvežti į Maskvą.

Lektuvu kelionė truko tris dienas. Ekskursantų dokumentai padėjo, kad per tris mėnesius iš Maskvos ir lietuvių pasiektume.

Gailutė pasakoti. Bet jos akyse ne kartą sužibusios ašaros. Šis lietuvis prašo prie trėntinių daktos parynoti... Nors šalta žiema... nors mirtimi pavojai siaučia, bet čia - dar lietuvi!...

Visiems nuėjus poilsio, išsiimu vado duos laikraščius.

- Broli!.. - pajutęs ant pečių rankas, girdėdamas dvylikametės pusseserės Gailutės balsą, aš jūtau, kad tu šiandien skaitysi lietuvišką laikraštį. Broliuk, būk geras, paskaityk ir man, ką kalba Partizanai!...

- Arvydėli!.. juk tu mane pas juos nusiveisi. Būk gerutis!.. aš tik viena, nors vieninteli kartą noriu pas Partizanus pabūti. - pro

apsalčius langus presentis aušrai, o
kymę ta, kuri penkiolika metų už save vyresnė
buvo.

Šiandien Gailutės įsakymą išpildėčiau, bet
... argi aš galėčiau pasirodyti prieš vyrus,
kad, taip rimtai vaikui žiūrint į gyvenimą,
reikia ir man sėdara nusišluostyt... aš, už eg-
lutes pasitraukęs, sekiau Gailutės ir barzdo-
tų vyrų kalbas apie Lietuvos gyvenimą.

Grįžtant į namus, Gailutė paprašė prisės-
ti. Pavasario saulei tekant, ji suaugusia
kalbėjo:

- Juk negalima nepailsėjus iš naujo gyve-
nimas pradėti!.. gyvenimas, su nauja viltim
į laisvę žengiant!...

30.03.10

Iš Lauragio
atsiainių.

LEVIŠKES VAIDAI

Girviliui toli nuo namų. Jis ne tikėtoji
pražygiuojant teko apsisiekti kaimynų kaimė.

Gražus aušta gegužės rykas. Vieškeliu žuo-
nės į bažnyčią eina. Girvilis pro klojimo du-
rų plyšį seka pažįstamus veidus.

- O, kad laisva tėvynė būtų!.. ar gal ne
su jais žygiuočiau!..

Įdėti!.. argi ne už visus čia einančius
dvejan. Juk jie tiki diev! myli tėvynę! kar-
tu... jie myli ir mane! - Girvilis negali su-
prasti, - skausmu ar laime alpsta širdis!..

Užonės iš bažnyčios grįžta... Girvilis re-
gi sesutes...

- ... ne, jos manęs matyti negali! Jos dar

33
laisvos!... už manęs aplankyme joms gresia ne-
laisvė!... nelaisvė, nes aš myliu jas ir savo
tėviškę!...

Girvilis bučiuoja vėją, kuris nuo savo jam
leile alsuoja. *.*

- Šianakt išžygiavęs, tur būt, negreit gri-
šiui!.. - sėsdamas pailsėti jaunas tėviškės
veidais džiaugiasi.

50.02.19

Iš ž i m a n t o
atsiminimų.

Žmogus ne tik palenkia savo norams gyvu-
lius ir gamtos stichijas, - savo mintimis jis
moka pakilti iki žvaigždžių. Parodykit man ki-
tą būtybę ant žemės, kuri vartoja ugnį ir
džiaugiasi saule... Sunykusi siela, tik tavo
liudna filosofija padaro tave panašų į gyvu-
lį; tavo protas liudija prieš tavo taisykles,
tavo širdis - prieš tavo išvadas ir net tavo
sibonybių naudojimąsi pikta, nors tu nenori, -
išrodo žmogaus dicybę.

(A o b s e r v a c i o)

A T S A K E

- Yra banditų, - užėjęs NKVD leitenantas
klausia septynerių metų vaiką.

- Kai buvo vasara, ir aš, ir kaimynų vai-
kai, - ganėm bandas. Dabar žiema, šalta, tai jas
likoše tvarte.

- Na, ir kas tave taip išmokino - tėvas,
moring.

- Kvailas, manai, kad aš tai neturiu pro-
to, kad mane reiktų dar kam mokytį!

1949 m.

Užrašė G e n y s.

PRIE RYMANCIO RUPINTOJELIO. Nr. 5 (11)

VYČIU ŽEMĖS
KARŽYGIAI

Nemirė nė vienas Vytis,
kurs prie šimtą vienas kirtos:
jie dainoj gyvi mums švyti,
kad lietuvis būtų tvirtas!

J. Graičiūnas

LAISVĖS KOVOTOJAS KARŽYGIS

FRT. MJR. ŽADGAILA

(Nuveiktų darbų trumpa apžvalga)

Žadgaila į sąjūdžio narių eiles įstojo 1943 m. sausio mėn. 20 d. Nuo pat savo veiklos sąjūdyje pradžios Žadgaila pasižymėjo savo ypatingais gabumais: sutvarkė ir rinktinės organizacinę veiklą, buvo vienas kestučio ir prisikėlimo apygardų steigimo iniciatorių bei organizatorių, padėjo daug pastangų ir energijos atkuriant sąjūdžio Vyriausybės vadovybę. Būdamas, palyginti, jaunas, bet užimdamas sąjūdyje atsakingus postus, ruošdamas statutus, nuostatus, veikliai dalyvaudamas sąjūdžio spaudos plėtojime ir jos gerinime bei atlikdamas kitus didelės reikšmės darbus, Žadgaila pasižymėjo dideliu darbštumu, ryžtingumu, pasišventimu ir subrendimu. 1947 m. pavasarį gauto sunkaus sužeidimo pasekmėje būdamas invalidas, neatsižvelgdamas savo sveikatos, atlikinėjo varginančius žygius ir darbus sąjūdžio stiprinimo ir jo veiklos gerinimo reikalais.

Atidavęs visą savo sąjūdžiui, Žadgaila savo sielos pergyvenimus išlietė jo eilėse po-

ezijos karinėlis, kurie, kaip Lietuvos
vojančiai lietuviai - lietuviai arčiau ir ar
brantai, plačiai pasisklido visoje Lietuvoje.
1949 a. rugpjūčio mėn. 13 d. Žadgaila, iš-
damas tarnybiniėje keliogėje, išdavimo pasek-
mėje žuvo kautynėse su kovotojų dalinį apsu-
pusiu žyviai gausesniu priešu.

Cia duodamas vieno Žadgailos bendradarbio
rašto, kuriame iškeliamas žuvusiojo didvyriš
kumas, išrašas: "... Brolis Žadgaila Lietu-
vos partizano karžygio drasa sutvarke netike
tai priešo užklupta kovotojų dalinį, kauty-
nių metu tikru karžygiu sukojosi sulaikydama
priešo puolimą, kad bent kiti galėtų sa-
vo gyvenimą išgelbėti sąjūdzniui ir tautai.

... Lietuvos partizano žvilgsniu į brolio
Žadgailos šventą ryžtą žvelgas, tegailu pasa-
kyti, jo asmenyje sąjūdis neteko vieno iš sa-
vo vadovų.

... Iešknie brolio Žadgailos gyvenimas ir
pasiuokojimas už arčiau pavymkiam visliems
Lietuvos partizanams ir visiem lietuvimams".

Ne lina, močiute,
Nors tau širdį gėlia,
Neraudok, jei žūsiu
Skindams laisvei kelia.

Tai auka tėvynei,
Kurio tu aukoji.
Žodžiai paskutiniai -
Jei ir tau, brangioji...

(Iš Žadgailos dainos posmų)

šitos degtukų dėžutės, kurios rodo pavoi-
 gą rinkti sunaikinti tai, ką sėja VKP(b),
 kalbant Kolorado Vabalo tema, veda į galuti-
 ną išvadą. Toji išvada šita: kiek degtukai
 tinka simboliu išreikšti pasaulio gaisro- ka
 ro pakūrimui, tiek jų dėžutės simbolizuoja
 to gaisrakurių rinkimą. Komunistams ir jų
 tarnams tai sako: atomo bombai lėmus kadrams
 apsisaugojimo tikslas nuo išsivadavusių iš
 socializmo jungo, socialistinio darbo did-
 vyriai skubės rinkti draugus, kurie gyvi li-
 kę galėtų išduoti ir juos sėjus komunistinę
 sėklą.

Jeigu dar kam kiltų klausimas, kas gi pri-
 vertė VKP(b) ir lakiomis pranašystėmis užsi-
 anti, tie težvelgia į kvaila bolševikinį chu-
 liganizmą ir į žmogaus prigimtį, - argi kas
 girdėjo, kad žmogus negali rasti tokių prie-
 monių, kurių pagalba ir pikčiausias kvailys
 skubėtų visoje savo "didybėje" pasirodyti.

Bolševizmo - VKP(b) mirties agonijoje ir
 mūsų žemėje tarybinė vyriausybė atėventė savo
 darbų dešimtmetį. Dėl to kalba trumpa: prieš
 dešimt metų bolševikas puolė mūsų gyvenimą
 Kolorado vabalu, kad mes Kolorado vabalais
 pultume žmonių gyvenimą.

Atmintyje telikę metai, kai su didesnia
 žiūrėjome į mūsų šalies civilizacijos nieki-
 nimą. Šiandien kovojame į septintus kovos me-
 tus, kovos prieš bolševizmą. Ši kovos veda
 Partizanas - Partizano kalba trumpa:

- Kovojame, kad lietuvis, kad Lietuva ne-
 patirtų Kolorado vabalo likimo!

Ginklo broliai! Tik tada žengsime savų dir-
 vų artais, kai lietuviška žemė apvalysim
 vabalo vabalo dvagios draugų - bolševi

tuva! BISR likimą, - kolektyvus tautos intere-
sas, ar Stalino asmeninį geismą. Kas lemia BISR
aukščiausiąją Tarybą, - tarybinamų tautų kolekti-
vus interesus turėti savo atstovus prie Stali-
no, ar Stalino reikalas atstovauti sau pačiam
prieš tarybinamų tautų šiuo šiuo. Kas lemia BISR
kolektyvui rinkimą parašų po Stokholmo atsišau-
kimu, - milijonų viltys karo atveju išsivaduoti
iš tironijos, ar Stalino klaidus žvilgsnis į
netekimą valdžios ant kolektyvo.

Dėl tvirtinimo, kad kolektyvizmas svetimas
žmogaus prigimčiai, kad jis neišvengiamai žlug-
s irgi tenka klausti: Ar ir šeimos kolektyvas sve-
timas žmogaus prigimčiai. Kas tuo atveju kalbė-
ti apie šeimų jungimąsi giminėmis, giminių tau-
tomis. Ar SNO sukurta žlugimui, kad žmonija
grįžtų į pavienių asmenybių gyvenimą.

Individualizmo klausimais išidėmėtinis cituo-
jamas Ibsenas: "Tas labiausiai stiprus, kas la-
biausiai vienas". Paties straipsnio autorius
atžvilgiu tai sako: ir partizano vienatvėj bro-
lis Džiugas stiprus, nes jis ne vienas, - gali
remtis Ibsenu.

Šiuo klausimu teikia du pavyzdžius:

1. Pergalės prie nacistinė Vokietija proga,
prieš Kremliaus rūmus vyko raudonosios armijos
paradas. Šitos sūproybės akivaizdoje Stalinas
šaukė: "Mano dievas - patrankos!"

2. Kovojančiai prieš nacizmą Europai padėjo
JAV. Amerikiečiams susirinkus palydėti pirmąją
siuntą, jų akivaizdoje prez. Ruzveltas meldėsi:
"Laisvųjų tautų Dieve, padėki nugalėti vergijos
liėkanas!"

Regime, kad ir šiandien Stalinas labiausiai
vienas gali įsakyti savo dievui - stiprybei
prabilti. Tuo tarpu žmonas tegali prašyti
iš savo tautų, kad jos gintų teisę laisvai ap-
sispresiti.

Pavyzdžiai intistie, kurie rėmėsi su mūsų

21
kova: kovoje prieš pabrangų dievą - prieš vergijos įteisšinimą mes su JAV prezidentu meldžiame laisvų tautų Dievą padėti mums nugalėti vergijos liekanas; regėdami, jog kovojame ne vieni, jog mūsų pusėje vergijos nugalėtojai, mes tik stiprūs kovoje prieš vergijos apaštalavimą bet drąsiai kalbame ir apie kiekvieno mūsų organizacijos nario tobulėjimą - šalinimą vergijos liekanų nuo partizano asmens. KAB įdėtas straipsnis apie D.L.K. Kęstutį partizanui irgi sako, jog jis ir savo žemėje kovoja ne vienas, - Lietuvos mažai laikė sau garbę kovoti prieš lietuvių tautos priešus.

Sitos - vieningos stiprybės - išdava yra ir KAB. Tai brolių kalba ir savo vadui - viršūninkui: "Nesisielok ir labiausiai vienas likęs, nes tautos išsilaisvinimo darbas visi klon, visi ir dirbam!" Partizanai, žinokime, bolševikų žveriškuiai pirmausia siekia mus atkirsti nuo tautos, kovoje palikti labiausiai vienus. Šiuo požiūriu tinka ir šita išvada: partizanas ginklo veikla siekia sunaikinti jo išskyrėjus iš tautos, visuomeninė veikla - visos tautos dalyvavimo kovoje prieš jos skaleytojus.

Disciplinos klausimas idealus Kęstutieno partizano pavyzdys. Ir labiausiai vienas likęs partizanas priešui bus neveiksmingas, tai žinos, jog jam padėti net per ugnį eis ir jo vadas. Taip suprastas disciplinos klausimas partizanui daro aiškų ir šita tvirtinimas: "Vadas yra patirties žmogus, ir todėl jis žino, ką jis daro."

Šiuo kartu į pavyzdžius tinka Čerčilis. Per rinkimus nepasitikejus juo jo tautai, Čerčilis labiausiai vienas vyko į JAV. Vien Čerčilio girtas bolševizmo pažinimas padėjo jam pakviesti ir už ne pasiklausyti jo kalbos. Trumeno vykimais Fultonė rodė prezidentus pasitikinčiai tautai.

jog kovoje prieš bolševizmą Čerčilis ne vie-
nas, kad šita kova žmogaus kultūrai atstovau-
jančių kolektyvus interesas.

Šiandien regime, jog Čerčilis, težinodamas,
ką daro, paliko tuo vadu, kurio patrankų die-
vas negali nugalėti. (Kai bolševizmui nugalė-
ti pagrindinis taikinytis yra Stalinas, bolše-
vizmas tegali keiktis prieš Vatikaną, Uolstri-
tą, kosmopolitizmą, reakciją, socialdemokrati-
ją ir visą eilę asmenybių, kurių ryškiausios
ir Stalinas taikiniu negali pasirinkti.) Tai
sako, jog, kalbant apie partizano asmenybę, ne
galima užmiršti: puolant priešui miške, prt. ji
seka iš kaimo; kai kaimus priešai užninka, tuo
kart ~~xxxxxxx~~ mažiausiai saugojami miste-
liai. Kai priešas bus priverstas partizano as-
menybės ieškoti ir savųjų tarpe, tuokart par-
tizano asmenybė bus ne vien didi, bet ir ne-
įveikiama. Jeigu tai būtų galima priskirti
prie metodų taikymo klausimo, tai nereik už-
miršti, jog gyvenime metodus pritaiko su jais
susigyvenusios asmenybės.

Kalbant apie partizano asmenybę, kuri turi
išgyvendinti iš lietuviško gyvenimo minimažo-
gius, negalima užmiršti šito: gerai, kai vadas
žino, ką daro, nes tai vado ir jo vadovaujamo
dalinio sėkmės garantija; sąjūdžiui bus gerai
tada, kai nariai, vykdydami vado sprendimus,
aiškiai regės, jog tuo išgyvendina savo sieki-
mus ir nutarimus.

Sunku pritariti ir straipsnio išvadai: "Kuo
lengvesni organizacijos uždaviniai - tuo sun-
kesnė kova ir kuo sunkesni organizacijos už-
daviniai - tuo lengvesnė kova." Štai tam prieš-
ginybė: bolševikų organizacijos uždaviniai yra
sunkiausi, dėl to šita organizacija priversta
sunkiausiai kovoti ir prieš savo narius.

Jeigu laikyti sunkiais organizacijos užda-
viniiais jos nary laisvą išpausimą atsi-

sakyti nuo blogų įpročių, tai kalbamos išvados patvirtinimui pavyzdžiu būtų LKKS narių atsisakymas nuo alkoholio vartojimo. Tai daugumai narių suteikė tikrą palengvėjimą, kad nereikia sunkiai pagirioti nenorėjus pasirodyti "ne vyru". Blaivaus partizano darbai tautą tikina, jog LKKS yra lietuvių kova prieš visas blogybes, kurių suma kaip tik ir sudaro bolševizmo išsilaikymo pagrindą. Ar tad nerodo tautai, jog, naudodamasi bolševizmo kaip maro, savo gyvenimo atstovu regėtų partizanas?

Tačiau kovą lengvinantis atsisakymas nuo alkoholio gal ir galima būtų laikyti sunkia užduotimi, jeigu kas išdrįstų mūsų tautą laikyti alkoholio vergu. Visgi, blaiviai žvelgę į reikala, turime sutikti, kad vargiai prasime lietuvi, kuris alkoholyje regėtų savo ar artimo laimę.

Gilinantis į gražias ir teisingas straipsnio mintis ir į jo trūkumus, tenka daryti išvadą, jog straipsnio autorius nepažvelgė į tuos pagrindų skirtumus, kurie žmonija parengė ir trečiam pasauliniui karui. Tik tai galėjo priversti autorį, kai kur griežtis ir vadizmo priemonių. Pvz., išsireiškimai "vairu nupėsota višta", "dešros kailis", "bob" (šiuo galima užgauti mano - pr. - motina), su džiugsmu naudojasi tu, kurie, pagauti, upo, atengiasi paskui save vesti minias. Tai visai nesiderina su partizano asmenybe, kuri pamžinta karžygių žygiams.

Sėkančiu straipsniu kalba Redakcija. Situojamas Mardenas yra taktininku.

Gunku rasti laurus žmogus, kuris nesizavėtų Mardeno kuriniuose išsakyta dvasia. Demokracinio apsisprendimo žmogui tai yra ženklas, jog jis nuolat turi šarvuotis didžie žmogaus kultūra. Antraip, nuo gyvenimo kasdienybės besilinant žmogų žeminančių faktų, šita dvasia

galį pažadint žengti tautos, masės "misijonierium." Kiek šitas "misijonieriskumas" - priverstinis vedimas tautų į jų laimę yra baisus žmogaus gyvenimui, parodė fašizmo iškilimas li-
go to, kad gimė nacizmas.

Štraipsnis "Kas mums D.L.K. Kęstutis" - nu-
dienoj lietuviškos spaudos gintarėlis. PRR jį
persispausdina VK skyriuje. Tebūnie tai pavyz-
džiu visiems daliniams stiprybės iš praeities
semtis.

Biuletenis užbaigiamas Laisvės Kovos Karžy-
gių įamžinimu, kviečiant visus kovos brolius
prie šio darbo prisidėti. Linkėtina, kad šitie
įamžinimai būtų kiek galima išsamūs, ne vien
karinio raporto forma į amžinatvės rėmus
įspaudti.

Prieinam ir prie klausimo: kiek KAB save pa-
teisinio užsibrėžtojo tikslo atžvilgiu.

Jau pats KAB išėjimas į gyvenimą yra sąjū-
džio tobulėjimo apraiška. Jei kalbėti apie na-
rių tobulėjimą, tai šiuo metu tai daugiau lie-
čia Redakcijos narius, - brolius, vien-
iems rankas paduodame, pasitardami, pagelbėda-
mi, tikru tobulėjimo keliu žengiant. Redak-
cijos sveikas entuziazmas leidžia tikėti, kad se-
kantieji numeriai pilnautinai atstovs užsibrė-
žta tikslui, kad į bendradarbiavimą leidinyje
bus įtraukta daug daugiau laisvės kovotojų.

Bėgiką pasisakyti dėl leidinio pavadinimo.
Biuleteniu paprastai suorantama oficialus tek-
stinio būvio - žinių, lijos, oro - pranešimas,
darbų apyskaita. Kadangi leidinio turinys rodo
ka kita, tai šis pavadinimas, kaip ne visai
atitinkamas leidinio paskirtį, atrodo, turėtų bū-
ti keičiamas.

Be Biuletenio Kęstučio apygardos pasididžia-
mu yra apygardos organas "Laisvės Varpas".

Priešais Nr. 151 / 2 psl. /: Nr. 152 / 4 psl. /
Neveltui ir įvardijimo vinjetė Baltijos laisve
siūloja.

Be tarptautinės apžvalgos, žinių iš laisvojo pasaulio, čia taip pat pasisakoma Sąjūdžio ir tautos gyvenimo klausymais. Išidėmėtinas Ramunės straipsnis "Sesei". Straipsny išsakytos mintys galima sumuoti: gintarų šalies dukros odis nūdienos Jūratei. Graži Ramunei sesutei, kuri Lietuvos žemės Kastytį karžygiu bati vilioja; kuri upeliais čiurlenanti juoką skiria sovieto glėbiui laimėti, ta - katiušai!

- Mylimojai niekad nenuskins žalios rutos! - kalba lietuviškos šeimos dukra.

- Kvatokitės, kai kiti neprisišaukia nušluosyti ašarų! - katiušoms žodis.

- Ramune, dažniau kalbėki didžios tiesos žodžiu! Nebūtina karžygių ieškoti knygoje, kai jų pilna nūdienos kancioje. Karžyge apie karžygius kalbėki!

Mieli Kęstutėnai! Jūsų spauda kalba apie Jūsų meilę lietuviškam spaudos žodžiui! Jūsų leidiniai sako, jog juos atiduodatį artimo rankas taip šavus, kaip šavus lietuviškas gyvenimas už kuri prēt. nebijo žirti! Jūsų spauda skaitas lietuvis ir bolševikmečiu nesutejos dėl savo laisvės. Jūsų kelias ne vien gabalėlis, jis - didus: nūdienoje apygardoje ar spaudos organai yra idealas.

Vyrų, jėgost! - tamoku kalbėti Jūsų kalba, kad idealą pasiektų juo ir didžiutume tuo.

Tikrai kad LAISVĖS VARPAS, tvirtos vado rankos, supamas, drąsiai kalbėti lietuviui apie jo laisvę, antrasis organas tekalo ta kalba, kurių dvasiai apygardos vadus atstovauja.

Jums žygiuose brėnis - Kalvėnas.

S I L J N A S

SPAUDOS BENDRADARBŲ KLAUSIMU

Daugelis org. vienetų vadovybių, leidžiančių savo spauda, nusiiskandžia bendradarbių trū-

kumu. Dažnai leidžiamosios spaudos puslapius, nuo pirmo iki paskutinio, tenka užpildyti pa-
liems vadovybės nariams.

Suprantama, kad trūkstant bendradarbių, tenka jų ieškoti. Bet kur, į tai atsakymas gana paprastas: pogrindžio spaudos bendradarbių gali būti kiekvienas laisvės kovotojas. - pogrindininkas.

Iš karto tai, gal būt, atrodo paradoksiška. Kaip gi diros spaudos darbe tas kovotojas, kuris neturi apie jį nė mažiausio supratimo ir net, galimas daiktas, yra menkai rastingas.

Pastebėdami, kad kaip tik tokių asmenų įtraukimas į bendradarbiavimą spaudoje čia turimas galvoje, į šį klausimą taip atsakysime:

- Aiškus dalykas, kad toks asmuo nesugebės parengti vedamųjų ir kitų principinio pobūdžio straipsnių, jis nepateiks tarpininių sovietų ir ideologinių temų, to mes iš jo ir ne galime norėti. Bet jis iner savo jautą ten, kur reikalinga parodyti jo ir tautos dvasią, atkleisti jo ir tautos nuotaikas, lūkesčius, viltis, nušviesti jo ir tautos pergyvenimus, kančias, kovą. - Ir tai jis padarys patiomis paprasčiausiomis priemonėmis.

Tinkamiausia dirva tam tikslui jis ras e-
džio visuomeninės minties spaudoje. Paprastų
vaizdelių, apsakymėlių forma jis galės ten įgyven-
vendinti tai, kas yra vienas pagrindinių mūsų
naujosios pogrindžio spaudos uždavinių: palikti
steities gyvenimui kur daugiau gyvų žodžių, cha-
rakterizuojančių ir išaiškinančių mūsų laisvės
kovos epochą, žodžių, išplaukiančių iš pirmųjų
tikriausiųjų šaltinių. Ši palikime bepriekaišt-
-iu mane spdaru apvilks steitis. Šiandien re-
daktijos uždavinys jį (svarbiausia nepažeid-
džiant jo dvasios) tik tiek apdoroti ir patai-

tyti, kiek tai būtina ir įmanoma pagrindžio darbo sąlygomis.

Tuo bus pasiektas ir antras tikslas: spaudoje leidinys jame bendradarbiaujantiems taps dar daugiau savas, artimas, ir jie visomis įėjomis stengsis prisidėti prie jo tolimesnio iš-
tobulinimo.

Kaip praktika parodė, tokio metodo taikymo rezultatai dažnai būna visai neblogi. Jeigu toks bendradarbis turi dar ir pasakotojo gyslelę, tai su laiku jam gali pavykti sukurti tikrai vertingų dalykėlių. Atsiminkite, kad ir žemaitė tokiu būdu iškilo.

Siame PRR numeryje išspausdintas rašinėlis "Gailutė" kaip tik yra vienas tokios praktiškos pavyzdžių. Kiek jis save pateisina, tiespra-
džia skaitytojai.

0

PRR Nr. 5(11)

P A S I V A L G I U S

P A S I K L A U S I U S

k r e g ž d e

oo oo

Vėlinių diena kyla prisiminimai apie artimaosiu
kurie savo krauju apvaisinę gimtąją žemę... - - -

Jie žuvo prie ošlančio miško. Lavonų toje vietoje
nepaliko, liko tik kraujo žymės. Sesės lie-
tuvalės toje vietoje supylė kapą, papuošė gėle-
mis ir juostomis, ant kurių buvo išrašyti žodžiai.

oziat: "Lietuvi, pabučiuok krauju permirkusią žemę!"

Pastebėję papuoštą kapą, bolševikai prie jo surengė pasalas.

Ujusios į pamaldas trys moterys pasuko kapo link. Moterų pasitikti iš kramų išpuolė bolševikai. Išsigandusios moterys leidosi bėgti. Pasigirdo šūviai. Moterys išsisklaidė.

Dvi laimingai pabėgo. Viena, peršovė ranka, pasigavo ir nusivarė į miestelį.

Mačiau šautuvų buožem sumušta motina. Mačiau jos skausmą: nesiskundė kulkos perverta ranka, sukruvinto kuno skausmais, jos virpėjimos lūpos kalbėjo apie žiaurų bolševikų keiksmų sužeistą širdį... - - - - -

Dažnai ir po to bolševikai saugodavo žuvusiųjų kapą, bet nuolat ten buvo puokštės gėlių ir juostos su parsais.

Vėlinių diena negalim linkyti artimųjų kapų dėl bolševikų persekacijų. Vėlinių dienų savo mintyse pinam jiems garbės vainikus:

- Išskaitės ramybės, Lietuvos karvyčiai!

ooooooooo

J O V A R A S D I E N I U V I S K A S K A T Y N A S

1944 m. rudenį p miestelis paverčiamas apskrities centru. Gyvenamieji namai, išmėčius iš jų šeimas su vaikais į gatvę, perduodami valdžios įstaigoms įsikurti, sandėliai ir rūšiai paverčiami kalėjimais.

Areštuotų normaliai 1200-1500, kiti - išvežami... Kelių kv. metrų ploto masyje kankinami 10-50 areštuotų. Areštuoti miršta ne vien nuo

galinimų sąlygų, bet ir tardymų metu.

Arėtuotų giminės, pažįstami miniom apgule spygliuotų vielų tvorą. Bet retai kuriam pasiūka perduoti maistas, su suimtu pasikalbėti, daugumas lankytojų iš prižiūrėtojų gauna atsakymą:

- Išvežtas kitur!.. Nėra!

Naktimis valdžios pareigūnai, mirusius ir pribaigti skirtus pusgyvius į vežimus suverte, iš malakas veždavo į mišką, kur nuo fronto buvo likę apkasai. Į apkasus, žvyrduobes, į tuščių žvėrių šulinius lavonus versdavo.

1945 m. vasario mėn. 13 d., eidamas tarnybos pareigas, randu pirmąsias aukas: skersai į apkasą suversti vyrų, moterų, vaikų lavonai. Nusigobus žemei baltą žiemos apdangą, miškas, atidengė emgebistų darbus. Tai Kalynas, tik neužkastais lavonais!

Vieną dieną suradau 39 lavonus, jų tarpe moterys, 8-10 m. mergaitė, 10-12 m. berniukas. Valdžios pasisaugodami, pradėjo giminės leškoti artimųjų lavonų - rado slaptą vežimą palaidoti. Keletą kartų teko pastebėti nepažįstamus asmenis, kurie, lavonus apžiūrėjo, fotografavo. Daugumos lavonų iš apgulyvusių apkasų tekėjo jo galvos, rankos, kojos. Kad žvėrys nesudrauskytų, juos užkasiau.

Apie rastąsias aukas pranešiau savo viršininkui. Tas komunistiškai pagrasėjęs įsakė tylėti. Matydamas, kad neatsiranda kiti lavonų pasiūti, apie juos pranešiau NKGB n. č. lninkui. Šitas raštu įsakė valdžios komitetui palaidoti "nuo karo užsilikusias nepalaidotas aukas".

Dėdysis Penktadienis - lietuvių kankinių laidojimo diena. NKGB tardymo atžymėti - išsūnėtom rankom, sulaužytais blauzdikauliais, atampytais lyties organais, perplėstytais smakrais - 26 laidojami bendrame kape, kiti - mažesniuose kapuose.

Po to NKGB nukankintųjų lavonus kišdavo į

išvietes, patys slapta laidojo.

oooooooooooo

SVEIKŲ NĖR KUR DĖTI...

Seneli, Spuding, ramentais pasiramščiojanti, stribas lydi į išvietę. Nuo automato serijos senelis sukniumba negyvas.

- Kam gi nušovei!

* Galgi, viršininke, neregėjai, kad norėjo pabėgti!..

- Ir gerai padarei!.. Sveikų nėr kur dėti.

Užrašė J o v a r a s.

oooooooooooo

RUSIŠKA KULTŪRA

Per karą pas ukininką apsištojo raudonosios armijos dalinio štabas. "Boicy" miegodavo klojime ant šieno. Tame pat klojime buvo beai vežimai nekultū ragių.

Štabui išsikėlus, ukininkas, papsivekęs mašina, susikvietė talkinti rugius kultū. Dėdė - vietoje rugių žmogus terado išvietės likėnas ir supavusias šiaudus.

Užrašė Z i m a n a s

oooooooooooo

K O M B A I N A S

- Jus dar nematėte Tarybų Rusijos kombainų, - po kelių metų pamatysit! - aiškina vaisingiems partorgas.

- Mačiau, mačiau Smolensko apylinkėse kombainų: dvylika bobų viena plūga traukia, trylika vairuoja, - atsiliepia neseniai iš armijos grįžęs.

- Tarybų Rusija norės ir karo nuniokoti, bet vis tiek joje viskas klesti, žydi, yra maisto

erteikliai, darbininkams geras atlyginimas ...
žiūrėkime į tokias kaip Anglija, Prancūzija,
Sveikis ir kitas kapitalistines valstybes - ten
tas ir skurdas viešpatuoja!

- Tai kodėl jūs liudies priešus vežate nemo-
amai į Rusiją. Tai jiems bus ten geriau gyven-
ti, kaip čionai!.. Trenkite tada juos į kapitalis-
tes šalis - tegu jie ten pabaidsuja! - vėl kažkas
klauptytojų atsiliepia.

Trenkęs kumščiu į stalą bolševikinis apašta-
tas paskelbia mitinga uždarytu. Griebia nuo sta-
lo automata ir su didžiausiu trenksmu išmauna
pro duris.

Užrašė G e n y s .

SAUNDAS DEL VAGYSIAUS

1946 m. vasarą pas R apb. apskrityje virši-
ninkas atėjo pilietis pranešti, jog jam privedę
arkli.

- Didelė jau čia bėda, kad tai privedę arkli! -
- Bandyti nematėi, - užklauna viršininkas.
- Nematėi.
- Tai kodėl vežni, ar čia vežai! Tur būt,
neri, kad dabotai privedę arkli.

Užrašė G e n y s .

T U R I N Y S

Psł.

1. Nerimas Vėlinės miške	1
2. Vėlinių diena	2
3. Nerimas žuvusiam draugui	6
4. Nerimas o o o	6
5. Vėlikšne Kalorido vabalas	7
6. Kas mums D. L. K. Kestutis	21
7. Iš Tauragio ats.	27
8. Iš Žiemačio ats. Tėviškės. vėlai	32
9. Užr. Genys Atsakė	30
10. Lelavės Kovotojas Karžygis Pr. Mgr. S. Adgaila	34
11. Kalvėnas Kestutis	35
12. Šilėnas Spaudos bendradarbiavimo klausimū	42
13. Kregždė o o o	44
14. Jovaras Lietuviškos kultūros	45
15. Jovaras Sveikatai ir kūnui	47
16. Užr. Žiemačio Atsakė	47
17. Užr. Genys Kestutis	49
18. Užr. Genys Spaudos bendradarbiavimo	48
19. Parka Valiol	49
20. Turinys	50